

dosarul nr. 2ra-60/19

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. V. Cupcea)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panova, M. Anton, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Anatolie Zagorodniuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Zagorodniuc împotriva lui Petru Panța și Oficiul Cadastral Teritorial Orhei cu privire la revendicarea bunului din posesia nelegitimă, restabilirea gardului demolat ilegal, încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Anatolie Zagorodniuc și a fost menținută hotărârea din 07 februarie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

constată:

La data de 22 iulie 2016 Anatolie Zagorodniuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Panța și Oficiul Cadastral Teritorial Orhei cu privire la revendicarea bunului din posesia nelegitimă, restabilirea gardului demolat ilegal, încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 19 martie 2013, pârâtul Petru Panța a depus o cerere de chemare în judecată către Anatolie Zagorodniuc privind anularea actului de constatare și obligarea demolării construcției invocând, că vecinul Anatolie Zagorodniuc a ocupat o porțiune de teren de 2,82 m din terenul pe care este amplasată gospodăria sa din or. Orhei, str. Kogălniceanu, 6 și a solicitat eliberarea porțiunii de teren respective. În cadrul aceleiași cauze civile, în care el avea statut de pârât, la 31 octombrie 2013 a înaintat o acțiune reconvențională împotriva lui Petru Panța privind demolarea gardului și stabilirea interdicțiilor, motivând în acțiune faptul că Petru Panța, pretinzând precum că el i-a ocupat o parte din terenul său, până a se adresa cu cererea de chemare în judecată pentru a soluționa litigiul dat, samavolnic a demolat gardul construcție capitală, care despărțea gospodăriile lor și a

instalat un gard de plasă metalică, schimbând hotarele terenurilor după placul său, acoperind de facto o parte din terenul ce-i aparține cu drept de proprietate.

A menționat reclamantul că în rezultatul examinării pricinii civile numite, prin hotărârea din 03 martie 2014 a Judecătorie Orhei, menținută prin decizia din 17 iulie 2014 a Curții de Apel Chișinău ambele acțiuni au fost respinse ca fiind tardive. Prin încheierea din 19 noiembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție recursurile declarate de Anatolie Zagorodniuc și Petru Panța au fost considerate ca fiind inadmisibile. Ca urmare, după ce hotărârea de judecată pe cauza respectivă a devenit definitivă și irevocabilă, totul urma să rămână la poziția de până la data de 19 martie 2013.

A susținut că la 27 iunie 2013, când a intrat în posesia certificatului de moștenitor legal al averii mamei sale, Stepanida Zagorodniuc, decedată la 18 august 2012, terenul aferent casei de locuit moștenite, amplasat în or. Orhei, str. Păcii, 1 avea suprafața de 0,0604 ha, fapt certificat în actul de constatare pe teren și planul geometric din 03 aprilie 2013, cât și în extrasul din Registrul bunurilor imobile eliberat de OCT Orhei la 24 iunie 2013. Actualmente această suprafață s-a micșorat cu circa 10 m.p. din simplul motiv, că vecinul său, pârâtul Petru Panța, folosindu-se de faptul că el cu familia nu locuiesc permanent în casa moștenită de la părinți, unde vin ocazional, ilegal a acaparat o porțiune din terenul nominalizat cu lungimea de 10 m și lățimea de 1 metru.

A declarat că despre situația creată de nenumărate ori a discutat verbal cu pârâtul, inclusiv la data de 21 iunie 2016 s-a adresat cu o solicitare în scris privind soluționarea pe cale amiabilă a litigiului în cauză, însă toate aceste eforturi nu au avut nici un rezultat.

A mai declarat că, după depistarea încălcărilor s-a adresat verbal funcționarilor din cadrul OCT Orhei cu rugămintea de a se deplasa la fața locului și să efectueze măsurările de rigoare a terenului care-i aparține, pentru a stabili dacă suprafața de 0,0604 ha, constatată de OCT Orhei la data de 24 iunie 2013, corespunde cu suprafața actuală, adică după ce Petru Panța a ocupat o porțiune din terenul ce-i aparține, însă a primit refuz neîntemeiat, motivând prin faptul că măsurările solicitate vor putea fi efectuate numai în cazul în care va fi o solicitare oficială de la instanța de judecată. Suplimentar la adresarea verbală, la data de 21 iunie 2016 s-a adresat cu o solicitare în scris către șeful OCT Orhei, la care n-a primit nici un răspuns.

A afirmat că prin ocuparea samavolnică a unei porțiuni din terenul aferent casei sale, pârâtul Petru Panța i-a cauzat un prejudiciu moral imens, deoarece în ultimii 3 ani, la cererea dumnealui, permanent a fost citat prin instanțele de judecată naționale și până la urmă acesta n-a avut câștig de cauză, iar în rezultat în ultima vreme el permanent simte un disconfort moral.

A solicitat obligarea lui Petru Panța să elibereze porțiunea de teren cu dimensiunile de 10 m.p., ocupată ilegal, obligarea lui Petru Panța să restabilască gardul demolat ilegal pe porțiunea respectivă între gospodăria reclamantului și gospodăria pârâtului, încasarea sumei de 150 de lei cu titlu de cheltuieli legate de plata taxei de stat, a sumei de 1500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei. A obliga Oficiul Cadastral

Teritorial Orhei să efectueze măsurile de rigoare cu întocmirea actului corespunzător de constatare pe teren și planul geometric privind costatarea de fapt a suprafeței terenului aferent casei reclamantului.

În cadrul examinării cauzei reclamantul și-a modificat acțiunea solicitând, obligarea pârâtului Petru Panța să elibereze porțiunea de pământ de 3 m. p. ocupată ilegal din gospodăria lui Anatolie Zagorodniuc, din or. Orhei, str. Păcii, 1. Obligarea lui Petru Panța să restabilească gardul demolat ilegal pe porțiunea respectivă între gospodăria sa, amplasată în or. Orhei, str. M. Kogălniceanu, 6 și a lui Anatolie Zagorodniuc, amplasat în or. Orhei, str. Păcii, 1 și încasarea din contul lui Petru Panța în beneficiul său a sumei de 150 de lei cu titlu de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat, a sumei de 1500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 07 februarie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central acțiunea depusă de Anatolie Zagorodniuc a fost respinsă.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Anatolie Zagorodniuc și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a constatat că litigiul inițiat de Anatolie Zagorodniuc împotriva lui Petru Panța este unul de drept comun, iar pretențiile formulate împotriva Agenției Servicii Publice țin de procedura specială a contenciosului administrativ. Astfel, în conformitate cu art. 37¹ alin. (1) Cod de procedură civilă, litigiul urmează a fi examinat în instanța de drept comun, însă cu aplicarea pentru fiecare pretenție a prevederilor legale corespunzătoare.

Respingând pretențiile apelantului Anatolie Zagorodniuc față de intimatul Petru Panța, instanța de apel a constatat că apelantul nu a prezentat nici o probă utilă, pertinentă și accesibilă că suprafața terenului său a fost micșorată anume prin ocuparea abuzivă a unei părți de teren de către intimatul Petru Panța, cu care acesta este vecin, dar nu de un alt vecin. Or, pentru aceasta Anatolie Zagorodniuc urma să porcede la îndeplinirea acțiunilor expuse în scrisoarea OCT Orhei și anume să actualizeze planul geometric, cu modificarea hotarelor bunului imobil având acordul scris al tuturor vecinilor sau în baza hotărârii judecătorești, însă doar după ce prezintă probe și demonstrează concret și cert din care parte și de care vecin i-a fost modificată suprafața de teren. Însă, apelantul nu a îndeplinit aceste cerințe depunând prezenta cerere de chemare în judecată, pretinzând că Petru Panța i-a ocupat abuziv o suprafață de teren de 10 m² pe când în realitate suprafața s-a terenului s-a micșorat doar cu 3 m², fără a demonstra că anume Petru Panța a ocupat abuziv această suprafață de 3 m².

Respingând pretenția apelantului cu privire la repararea prejudiciului moral, instanța de apel a reținut că această cerință este subsecventă cerinței de bază.

La fel, respingând cerințele apelantului față de Agenția Servicii Publice, cu privire la efectuarea măsurărilor la fața locului și a întocmi planul geometric, instanța de apel a reținut că acesta nu a respectat procedura stabilită prin răspunsul nr. Z-25/16/01-08/100/16 din 08 iulie 2016 eliberat de OCT Orhei și nu a depus cererea corespunzătoare la ghișeu de recepție, cu dovada achitării taxei corespunzătoare

prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 770 din 02 iulie 2007 pentru aprobarea tarifelor la serviciile prestate de ÎS „Cadastru” și filialele acesteia.

La data de 31 octombrie 2018, Anatolie Zagorodniuc a declarat recurs împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, consideră hotărârile instanțelor ierarhic inferioare ilegale, deoarece nu au fost determinate circumstanțele reale, instanțele au ignorat prevederile legale, iar la adoptarea hotărârilor judecătorești contestate s-au bazat în exclusivitate pe probele și argumentele invocate de către pârât, ca apărare, și a ignorat probele prezentate de reclamant.

A menționat că instanța de fond și nici instanța de apel nu au luat în considerație că intimatul a indicat că samavolnic a demolat construcția accesorie și o porțiune din gardul care aparține lui Anatolie Zagorodniuc, făcându-și hotarul după bunul său plac. Totodată, instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare că la materialele cauzei au fost anexate cele două planuri geometrice din 2013 și din 2016 conform cărora diferența suprafeței terenurilor casei sale este de 3 m².

A indicat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 377-379, 389 alin. (1) Cod civil, iar probele prezentat în prezentul litigiu demonstrează încălcarea drepturilor proprietarului Anatolie Zagorodniuc.

A considerat drept neîntemeiată afirmația instanței de apel cum dânsul nu s-a conformat cerințelor Hotărârii de Guvern pentru aprobarea tarifelor la serviciile, deoarece a achitat suma de 1028,43 de lei la data de 14 noiembrie 2016 și organul cadastral a efectuat măsurările la fața locului și a întocmit planul cadastral al lotului de teren în litigiu, fapt confirmat prin planul geometric anexat la materialele cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că la data de 19 septembrie 2018 decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, la data de 07 septembrie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f. d.133).

Astfel, se constată că recursul declarat la data de 31 octombrie 2018 împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Anatolie Zagorodniuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Anatolie Zagorodniuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolie Zagorodniuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Anatolie Zagorodniuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru